

Dilluns IV (A) de Pasqua

Text de l'Evangelí (Jn 10,11-18): En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui va a jornal, el qui no és pastor ni amo de les ovelles, quan veu venir el llop les abandona i fuig; llavors el llop se n'apodera i les dispersa. És que ell va a jornal i tant se li'n dóna de les ovelles. Jo sóc el bon pastor: conec les meves ovelles, i elles em coneixen a mi, tal com el Pare em coneix, i jo conec el Pare. A més, jo dono la vida per les ovelles.

Encara tinc altres ovelles que no són d'aquest ramat, i també les he de guiar. Elles escoltaran la meua veu, i hi haurà un sol ramat i un sol pastor. El Pare m'estima, perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren, sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i tinc poder de recobrar-la; aquest és el manament que he rebut del meu Pare».

«Jo sóc el bon pastor»

Mn. Josep VALL i Mundó
(Barcelona, Espanya)

Avui, ens diu Jesús: «Jo sóc el Bon Pastor» (Jn 10,11). Tot comentant sant Tomàs d'Aquino aquesta afirmació, escriu que «és evident que el títol de “pastor” convé al Crist, ja que de la mateixa manera que un pastor mena el ramat a la pastura, així també el Crist restaura els fidels amb un nodriment espiritual: el seu propi cos i la seva pròpia sang». Tot començà amb l'Encarnació, i Jesús ho acomplí al llarg de la seva vida, portant-ho a terme amb la seva mort redemptora i la seva resurrecció. Després de ressuscitat, va confiar aquest pasturatge a Pere, als Apòstols i a l'Església fins a la fi dels temps.

A través dels pastors, Crist dóna la seva Paraula, reparteix la seva gràcia en els sagraments i condueix el ramat cap al Regne: Ell mateix s'entrega com aliment en el sagrament de l'Eucaristia, imparteix la Paraula de Déu i el seu Magisteri, i guia amb sol·licitud el seu Poble. Jesús ha procurat per a la seva Església pastors segons el seu cor, és a dir, homes que, impersonant-lo pel sagrament de l'Orde, lliurin la vida per les seves ovelles, amb caritat pastoral, amb humil esperit de servei, amb clemència, paciència i fortalesa. Sant Agustí parlava sovint d'aquesta feixuga responsabilitat del pastor: «Aquest honor de pastor em té preocupat (...), però allà on m'aterra el fet que sóc per a vosaltres, em consola el fet que estic entre vosaltres (...). Sóc bisbe per a vosaltres, sóc cristià amb vosaltres».

I cadascun de nosaltres, cristians, treballem fent costat als pastors, resem per ells, els estimem i els obeïm. També som pastors per als germans, enriquint-los amb la gràcia i la doctrina que hem rebut, compartint preocupacions i alegries, ajudant tothom de tot cor. Ens desvivim per tots aquells que ens envolten en el món familiar, social i professional fins a donar la vida per tots amb el mateix esperit de Crist, que va venir «no a ser servit sinó a servir» (Mt 20,28).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Mireu si sou, en veritat, les seves ovelles, si el coneixeu, si heu arribat a la llum de la seva veritat. Si el coneixeu, dic, no només per la fe sinó també per l'amor; no només per la credulitat, sinó també per les obres» (Sant Gregori el Gran)
- «Caïem de genolls davant l'esplendor de la "Llibertat Infinita" crucificada. Jesús se'ns presenta com el "bon pastor". Però no es tracta de paraules boniques: és la realitat! Ell, literalment, dóna la vida pels seus. I ho fa amb la plena llibertat de l'amor» (Benet XVI)
- «El Fill realitza la seva pròpia Resurrecció en virtut del seu poder diví. Jesús anuncia que el Fill de l'home haurà de sofrir molt, haurà de morir, i tot seguit ressuscitarà (...). D'altra banda, afirma explícitament: 'Jo dono la meva vida, per a recobrar-la després... Tinc poder de donar-la i tinc poder de recobrar-la' (Jn 10,17-18)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 649)